

DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres
VROLIKSTRAAT 229² — AMSTERDAM

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5 cent

De Wereldrevolutie nadert. Wij weten het.

Velen hebben, nu de Wereldrevolutie zich niet direct doorzet, het „geloof in het Proletariaat“ betwist.

Toen de vlammen der Strijd hoog uitsloegen, waren zij medestrijders. Thans nu de Strijd minder hevig, en de Wereldrevolutie niet urgent te zijn, jammeren zijover „het geloof“ en — — — doen niets.

Maar wij die geen idealisten van de kouwe mond zijn, wij „geloofden“ niet alleen, maar de eerste plaats wisten wij en weten wij nog.

Wij weten: dat de crisis van het Kapitalistische stelsel steeds scherper wordt, dat de arbeidersklasse geen enkele bestaanszekerheid meer heeft.

En daarom „gelooven“ wij niet alleen aan het Proletariaat en de Revolutie, maar weten dat het Proletariaat bij elke Strijd die uitbreekt door de

oude reactionnaire organisaties, de vakverenigingen en de parlementaire partijen, veraden wordt en dat het leert vormen de Nieuwe Revolutionaire Organen: de Kommunistische

Arbeiders Organisaties (K.A.P. en K.A.J.) en de Kommunistische Bedrijfsorganisaties.

En daar wij weten dat het Kapitalisme niet maar zoo vanzelf afsterft en nog enorm Machtig is, zeggen wij deze nieuwe Machtsvorming van het Proletariaat, deze is de Grondslag voor de Wereldrevolutie.

Reeds is een begin gemaakt met de deze Organisatie. Internationaal ontstaan K.A.organisaties en A.B.B.'s (Algemeene Arbeidersbond, de samenvatting der bedrijfsorganen.)

De Wereldrevolutie, de Revolutie niet in een, maar in alle landen, nadert met snelle schreden.

Wij weten het, en gij jongeren, Klassegenooten, moet het ook weten en tesamen met ons haar komst helpen verhaasten.

Op voor de Wereldrevolutie.
Op voor het Kommunisme.

De Kommunistische Arbeiders Jongeren.
(K.A.J.)

De verkiezingen. S. D. A. P. en C. P.

Reclame.

Je hebt ongetwijfeld, lezer, dat reclameboekje thuisgekregen. Neen, niet van kindermel niet van stofzuigers, niet van margarine, niet van de waschrichting — maar toch wel net zeoiets.

Je weet wat de bedoeling is van reclame: door grootspraak, door verbluffende vergelijkingen, door schromelijke overdrijving, door de gekste sprongen van je fantasie probeer je de menschen te overtuigen van de groote waarde van het artikel wat je aanprijst — doet er niet toe of het waar is of niet — daarvoor ben je koopman.

Dat gebeurde in dat reclameboekje dat je thuis kreeg ook. Ja ja, de politiek is tegenwoordig al net zoo fraai als de handel: met allerlei reclamepraktijken tracht je de menschen naar bouw onderneming toe te halen, in de hoop dat je niet nadenken, en op je woord gelooven. Maar wat niet netjes is in de handel, wordt tot vuns gedrog in de politiek.

Dat reclameboekje dat je thuis gekregen hebt

een proletarier niet?) maar dan mag — ie der zeker geen stelletje kinders op na houden; —

in Amsterdam, waar nog schrijnende woningnood heerscht, ondanks Wibauts belofte in 1918 dat de woningnood in 5 jaar voorbij zou zijn; in Amsterdam, waar zooals overal en altijd het proletariaat nog in rothokken huist;

in Amsterdam is zoo een plaatje een beleediging, een hoon, een ploertenstreek tegenover het proletariaat, en wie het bedenken zijn bedriegers die den proletarier bedonderen.

Ik hoop dat je dat voelt, kameraad. En jij ook, A.J.C. er.

Hervormingsbeloften.

Ze weten het, de leiders van de zingsverenigingen die op de arbeiders dat de arbeiders bedriegen door hun verboden te beloven.

Eenlijk is de zogenaamde Com. daarin nog gemeener als de S.D.A.P. kan toch al heel aardig zooals wij gezegd hebben want de C.P. doet net of ze revolutionair is en zegt: wij gebruiken het parlement als spreektribune om juist te vertellen dat er geen verbeteringen te verkrijgen zijn. Daardoor krijgt Wijnkoop ook en vooral de stemmen van vele revolutionairen.

Wat zegt gij, lezer dan wel van het navolgende uit een manifest? „De Provinciale Staten hebben geen geringe betekenis. Zij beslissen over de arbeidsvoorwaarden van het personeel dat in dienst is der Provincie. De gedeputeerde staten vernietigen niet zelden goede besluiten voor de Stadsbevolking.“

Denkt ge dat we ons vergissen en dit een van de manifesten van de S.D.A.P. moet zijn, waartegen de C.P. immers ook ten strijde trekt? Neen, kameraad, erboven staat: Federatie Noord-Holland en Utrecht C.P. en daarnaast... de Sovjetster. Ter verduidelijking van de bedoeling staat er heel duidelijk: Kiest Ceton.

Moordenaars, Moordenaars zijn de leiders van S.D.A.P. en C.P. Sluipmoordenaars van de Geest van het Proletariaat!

De Belgische Spoorwegstaking.

Op dit moment is de Belgische Spoorwegstaking door de leiders opgeheven. Er zijn nog geen berichten of de arbeiders aan dit bevel om weer aan den arbeid te gaan zullen gehoor geven. Bij massabewegingen als deze kunnen de leiders de actie niet maar steeds willekeurig bepalen. Vaak willen de leiders een dergelijke strijd niet, doch breekt deze spontaan, onweestaanbaar uit; eenmaal begonnen willen dikwijls de leiders spoedig een einde aan de strijd maken,

verwachten nu wellicht velen hulp van het steeds meer verburgerlijkende, nog steeds heetende „Sovjet“-Rusland. Maar overheerschend is toch nog wel het wantrouwen tegenover de Russen en in Duitschland wordt veel meer verwacht van de tweespalt tusschen de vroegere Geallieerden. Speciaal wordt dan gelonkt naar Engeland. De Russische diplomatie is trouwens even konkelend en dus even duister als iedere burgerlijke. Heel anders dan indertijd het openlijk optreden voor de geheele wereld bij het sluiten van den vrede van Brest-Litowsk met Duitschland. Aan den eenen kant ziet men een aansluiting der Russen bij Duitschland (het verdrag van Rapallo, dat indertijd tusschen beide landen gesloten werd; massademonstraties in Rusland tegen de bezetting van het Ruhrgebied), aan den anderen kant met Frankrijk. (n. l. in de Turksche kwestie, waarover straks nog iets. Geregeld komen nog de berichten uit Rusland, wijzend op eene voortdurende verburgerlijking. Het erfrecht werd hersteld; de arbeidsplicht opgeheven; particuliere Naamlooze Vennootschappen, de typisch kapitalistische bedrijfsvorm, waar de eigenaars der productiemiddelen, de geldschietters maar rustig thuis hun coupons knippen en zoo de winst opstrijken, worden opgericht; banken — noodzakelijk behorend bij kapitalistische productie — mogen zich vestigen. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden. De werkloosheid neemt toe in Rusland. Hoe de Russische regeerders, de feitelijke leiders van de 3e Internationale, nu, om rustig te kunnen opbouwen in Rusland, ook iedere onrust in West-Europa willen vermijden en contra-revolutionnaire worden daardoor, is al meen aangetoond in dit blad.

De Russen, die de Turken hielpen in hun strijd tegen de Grieken (de landlooper der geallieerden) om weer op te dringen naar Europa, waaruit zij in den wereldoorlog verdreven waren, werden bij de vredesonderhandelingen te Lausanne, door de Turken, die zich nu sterk genoeg voelen om dat zaakje alleen op te knappen, leelijk in den steek gelaten. De Turken, profiteerend ook van de Engelsch-Fransche tegenstelling, vormen nu weer een ernstige bedreiging, speciaal voor de Engelsche wereldmacht. En zij dreigen vooral groote Engelsche petroleumbelangen (de strijd gaat ondermeer om het rijke petroleumgebied van Moesl) aan te tasten. Dat bewegingen als die Turksche, een werkelijk proletarische bewustwording beteekenen, zooals C. P.'ers nog wel eens beweren, is natuurlijk onzin.

In Italië — dat Tsjitserin, de Russische volkscommissaris tegenover den Italiaanschen koning zulk een heerlijk vrij land noemde, heerschen nu de fascisten. De macht van het parlement is daar nu openlijk niets meer. Wat eraan gedeeltelijke socialisatie was, wordt ongedaan gemaakt en dergelijke ondernemingen aan particulieren in exploitatie gegeven. Toch een duidelijk bankroet der S. D. A. P.sche denkbeelden, nietwaar? Het fascisme speelt ook in andere landen, Duitschland, Hongarije, Polen, een rol.

Engeland tenslotte, heeft vele moeilijkheden. Behalve de Turksche kwestie is daar nog steeds de Iersche. Felle rebellen als de Valera en anderen laten zich niet afschepen met een zogenaamde Vrijstaat. Proletarisch is die Iersche beweging echter evenmin als de Turksche. Verder is in Engeland, in tegenstelling met Amerika waar een groote opbloei plaats heeft, een reusachtig aantal werklozen, groote getalen komen uit alle deelen naar Londen om te demonstreeën (de honger-marcheers). De dictatuur der bourgeoisie uit zich ook in Engeland tegen hen

met gummistok en revolver. Engeland moet nu bovendien zijne schulden aan Amerika gaan afbetalen, terwijl hetzelfde van zijne schuldenaren, Frankrijk, België, enz., evenmin als van Duitschland iets of slechts een beroerd klein beetje ziet.

Samenvattend deze conclusie: in Europa zijn de moeilijkheden voor de bourgeoisie reusachtig; voor het proletariaat neemt de ellende met den dag toe; groote massa's worden eenvoudig uitgestooten om te verhongeren (Oostenrijk b. v.); in Amerika echter een krachtige economische opbloei — en daarom weinig werkloosheid, verhoging van loonen, enz. — waarvan echter niet te zeggen valt hoe lang die duren zal.

Jeugd-vakverenigingen.

Er zijn jonge proletariërs, die zich warm maken voor de Jeugd-Vakvereniging, omdat zij meenen daar zelfstandig te kunnen strijden.

Zij hebben ongelijk, want de jeugdvakvereniging maakt hen, evenmin als de gewone Vakbond, tot zelfstandige strijders. Er is geen wezenlijk onderscheid tusschen beide.

De strijdwijze van beiden, die thans neerkomt op onderhandelingen met den patroon om verslechteringen af te weren, eischt geen zelfstandig denkende en handelende arbeiders. Integendeel, zij eischt een aan de leiders onderworpen groep, die stipt uitvoert wat zij, de leiders, willen.

En de leiders van de jeugd-vakverenigingen doen thans niets anders, dan elken zelfstandigen strijd van de jongeren saboteeren. — Zij moeten dit wel, want een jongensstaking heeft dikwijls tot gevolg, stopzetting van het gansche bedrijf en dit op haar beurt: verzwakking der vakverenigingskassen.

En... daardoor komt hun baantje in gevaar!

Wilt Gij eenige voorbeelden van deze sabotage?

Op 25 October legden 35 jongeren aan de Nederl. Scheepsbouw over het Y sponstaant het werk neer. Rosseau van de syndicalistische Jeugd-Vakvereniging nam de „leiding“ op zich. En wat deed hij? Probeerde hij de anderen tot solidariteit aan te sporen, deed hij pogingen andere jongeren er in te betrekken? Rosseau deed heel iets anders! Hij liet de jongens staken tot 7 November, confereerde toen met de Moderne-, Christelijke-, Katholieke- en Neutrale Vakverenigingsleiders en nam toen het besluit, dat... het werk hervat moest worden.

Op 30 October staakten de jonge ijzerwerkers bij Fa. Symonsbergen, scheepswerf. Rosseau kwam met den patroon overeen, dat de jongens (nadat zij 20 dagen gestaakt hadden) weer aan het werk moesten tegen 5% loonsverlaging. De jongens weigerden echter daarop in te gaan.

Toen Rosseau bemerkte, dat hij het voor het moment verloren had, liet hij hen aan hun lot over. Tenslotte wonnen hij en de patroon het toch, want op 6 December moesten de jongens, die alleen stonden, de fabriek in met 5% loonsverlaging.

De houding van Rosseau was bevorderlijk voor den zelfstandigen strijd, vindt je ook niet, kameraad?

De nageljongensstaking bij de „Conrad“, waarover wij vroeger reeds schreven (zie Nr. 1

en 3 onzer krant), werd eveneens onder „leiding“ van Rosseau, een nederlaag voor de jongen.

Wij wilden een algemeene nageljongensstaking ontketenen met een principieel anti-kapitalistisch karakter (Direct na het uitbreken der staking werd er een speciale vergadering belegd ons advies aan te hooren). De jongens begrepen waar het om ging en troffen direct de voorbereidingen voor eene Openbare Vergadering in Amsterdam voor nageljongens. De invloed van de Vakvereniging was echter zoo groot, dat zij niet doorzetten. Ondertusschen kwam Rosseau, die gewaarschuwd was, en adviseerde direct aan het werk op den door den patroon gestelde voorwaarde. Om dit verraderlijke optreden te versluieren, heeft dit heerschap de brutaliteit om in „De Jeugdige Werker“ van September, ons te beschuldigen die staking te hebben doen verloren gaan en ons te vragen waar de centen van de steunlijsten gebleven zijn! Rosseau weet echter zeer goed, dat er steunlijsten gemaakt waren voor de Openbare Vergadering van f 0.75 die er op geteekend was (door de tegenwoordiger der Jeugdgroep o. a. f 0.25) later door de jongens werden verdeeld.

Zijn deze voorbeelden voldoende, jonge kameraden, om je te doen zien hoe je geest en strijd wil gewurgd worden, ook door de jeugdvakvereniging?

Welnu, maakt dan eindelijk je eigen strijdwijze. Vecht met ons mede tegen al wat Vakvereniging is, voor de zelfbewustzijns-ontwikkeling van het jeugdproletariaat!

Het werkloozenvraagstuk.

De K.A.J. groep behandelt, na het verschijnen van een nieuwe krant, direct alle artikelen.

Zij besloot eenige kritiek die zij had op het artikel in No. 5 over de W.A.C.'s in haar krant te publiceren.

Het komt hierop neer: De schrijver toonde eerst aan, dat volloon voor de arbeiders niet meer te bereiken is en de werklozen dien eisch dus niet meer stellen kunnen, maar slechts een doel konden hebben: de dictatuur van het proletariaat. — Schrijver echter, begaat aan het eind van zijn artikel de fout om, met het doel de contra-revolutionaire gevolgen te kunnen laten zien, te veronderstellen (hij zegt: „nemen we aan“) dat de staatskas wel in staat zou zijn de werklozen vol loon te geven. — Dit nu kan verwarrend werken, daar de schrijver eerst duidelijk aantoonde, dat dit onmogelijk is.

Overigens is de K.A.J. groep het met het artikel volkomen eens.

BROCHURE'S.

Alle brochure's die door de K. A. P. zijn uit gegeven en de andere die betrekking hebben op onze tactiek worden na ontvangst van post wissel door de administratie direct toegezonden.

„De algemeene Arbeidersbond“ kost plus porto 22 cent.

„Organisatie voor den klassestrijd“ 15 cent.

maar de massa's weigeren dat te doen en zetten de strijd voort.

Hoe het ook zij, of de strijd reeds ten einde is, ofwel tegen den wil der stakingsleiders voortgezet wordt, in ieder geval zijn er al lessen uit te trekken. En dit is onze taak, evenals dit door de revolutionaire socialistische stakingsleiders uit massabewegingen als de stakingen in Rusland in 1905, als de Hollandsche Spoorwegstaking in 1903 of de groote Zweedsche staking in 1919 b. v.

Allereerst valt dan ook hier weer te constateren, een angstig-voorzichtige, daar door verraderlijke houding der leiders. Zij beginnen luidkeels van de daken te verkondigen, dat met de staking geen verdere doeleinden beoogd worden dan loonsverhoging; dat de strijd niet zoo gevoerd zal worden dat de belangen van het „vaderland“ in gevaar zullen komen daardoor (bemoediging van de actie der Franschen en Belgen in het Roergebied b. v.). Rosa Luxemburg toonde reeds aan indertijd, hoe door zulke beperkingen de stootkracht der staking gebroken wordt. Welke regering zou bang zijn voor zoo'n staking, als beloofd wordt binnen de perken der wet te blijven? Juist de mogelijkheid van erger (straatdemonstraties; gewapende opstand) doet de regeringen voor een dergelijke staking beducht zijn. Gelukkig maar dat de massa's niet altijd zich zoo laten beperken; niet altijd zoo zich matigen als de vakverenigingsbureaucraten wenschen!

Nu is in deze Belgische strijd wel gebleken, dat het Belgische Proletariaat nog niet het inzicht en de eigenschappen bezit, noodig voor de massale beweging, wil deze werkelijk de regering vrees inboezemen en ze overweldigen. Bevelen der leiders; dat bepaalde groepen moesten blijven b. v. in verband met de Roeractie, het vaak (niet altijd); bepaalde treinen even dikwijls op bevel der leiders rijden. Aan de werkelijke kommunisten in België de taak om die gevoelens, welke onontbeerlijk zijn, als de wil tot onvoorwaardelijk doorzetten, groote opofferingsgezindheid enz. aan te wakkeren, opdat de massa's niet langer de leiders gehoorzamen en tegen de wil der leiders de strijd ten einde voeren.

Ten slotte wijzen wij op de ook nu weer opgedane ervaring dat stakingen als deze spoorwegstaking, hoezoer ook begonnen als alleen maar loonsstrijd en door de leiders steeds als alleen maar industrieel voorgesteld, spoedig duidelijk een politieke algemeene klassenstrijd worden. Ook de Belgische regering werkte daar toe mede door te spoorwegarbeiders te mobiliseren, door het leger onderkruipersdiensten te laten verrichten, door strafwetsartikelen toe te passen enz. In zulk een strijd met zoo groote algemeene politieke mogelijkheden moeten de Kommunisten op post zijn om voor de arbeiders de leiderstactiek der parlementaire socialistische en der vakverenigingsbureaucraten te ontmaskeren en hun de goede weg te wijzen!

Het N. A. S.

Het NAS, dat is de Onafhankelijke Vakbeweging in ons land, heeft de Paaschdagen besteed, om zijn congres te doen uitmaken, of deze vakbeweging zich zou aansluiten bij de Internationale van Berlijn, of bij die van Moskou. — De Berlijnsche, moet je weten, is de Syndikalistische. Wat is dat?

Syndikalisten zijn revolutionairen, die on- of antipolitiek zijn. Ze willen, door middel van de Vakbeweging de wereld socialistisch maken. Ze zijn fel tegen den Staat. Dit bijvoorbeeld,

scheidt hen van de Kommunisten, die den proletarischen staat een tijdlang willen gebruiken, om de Dictatuur over de nog tegenspartelende Bourgeoisie en haar trawanten te kunnen uitoefenen.

De vakbeweging moet volgens hen goed-proletarisch blijven, geen plaats bieden aan baantjesgasten, die door hun bezoldigd ambt juist belang hebben bij het blijven bestaan van die vakverenigingen, in de huidige samenleving. — Ze moet ook niet zorgen voor ziekenpotjes enz. — Overeenkomsten met de ondernemers zijn voor hen uit den boeze — laat staan die met den Staat. Eeuwig moet je den ondernemers met stakingen op het lijf vallen. De massa-staking is het ideaal! Ja, zelfs is er gezegd: als de massa-staking er is, is de revolutie er ook!

Als je dit nu allemaal weet, moet je toch zeggen: ja, maar dan is het NAS niet syndikalistisch. —

Gij moet een zijn.

Gij moet Eén zijn, Arbeiders. En de Kennis Is het Eenige wat u, mannen, ontbreekt Tot de Eenheid.

Gij hebt het Aantal, gij hebt de Krachten, Gij hebt den Arbeid, gij zijt dus Alles. Met de Aarde. Maar om de Aard te krijgen, Als eene Menschheid, Te hebben en te houden, moet gij kennis Hebben te samen. Leert dus, Arbeiders.

Mannen, gij moet op de Aarde maken één bond Van alle Arbeiders op Aarde, En daarmede het Kapitaal aanvallen En het overwinne' en vernietigen.

Gij kunt niet anders, gij moet het voor strijd Gij moet strijden, want gij wilt niet sterven. Gij moet één zijn, want gij wilt niet sterven. Gij moet één zijn, want gij wilt niet leiden. Door den drang van u zelve, niet te willen Lijden en sterven, moet gij willen een zijn. Gij moet één zijn, want gij wilt overwinnen. — Uw wil, uw gevoel staat op materiele basis, Die basis is de arbeid —, het werktuig, Die dringt u tot eenheid. En Gij? gij moet!

Uit het gedicht „Pan“
door H. Gorter.

In de vrije vakbeweging heb je wel degelijk bezoldigde bestuurders, heb je wel weerstandskassen en ziekenpotten. De „vrijen“ doen wel mee aan collectieve-contracten met de patroons, — staken er zelfs wel voor! En die felle anti-staatsheid? Heeft niet het gehele NAS samengewerkt met de regering voor de werklozenuitkeering? Loopen de meeste „vrije“ vakverenigingen niet evengoed als die van het NVV aan den leiband der regering? En dat anti — of on — politieke, dat anti-parlementaire? De meest verwoede syndikalisten uit het NAS zijn lid van een politieke partij, ja, één was, niet zoo lang geleden, nog kamerlid!

Je ziet dus, dat er praktisch niet zoo heel veel syndikalistisch aan het NAS is. Veeleer is het wat kleinburgerlijk-anarchistisch van oorsprong. Het kleinburgerlijke is er nog, maar het anarchistische is vrijwel foetsje!

Wat of ze bij een syndikalistische vakverenigings-Internationale willen is dus onduidelijk. Wel duidelijk is dit: Waren de Syndikalisten hun

beginselen trouw gebleven; meenden ze nog, al, vroeger of later, zich moeten afvragen: Wat nu? En naarmate de tijd vordert, zal die steeds meer zijn aandacht moeten wijden aan De Revolutionaire Arbeidersbonden.

Leest daarom onze brochures:
De Algemeene Arbeidersbond en H. Gorter: De Organisatie voor den Klassenstrijd van het Proletariaat.
Wat je niet snapt, leggen wij je graag uit!

De Anarchistische Jongeren.

De Soc. Anarch. Jongeren Organisatie heeft zich achter de richting Constandse, (haar orgaan Alarm), gesteld.

Zij is dus thans, naast haar anti-parlementarisme, ook tegen de vakverenigingen en voor de Soc. Anarch. Jongeren Organisatie.

Haar verdere taktiek is echter niet kommunistisch maar burgerlijk; om dat te bewijzen bont internationale. Dus van een vrij sterk afwijken van de richting. —

Het NAS-Congres nu, heeft met een gerint meerderheid besloten, zich bij de Moskousche Vakverenigings-Internationale aan te sluiten, en besluit, dat vermoedelijk door het referendum Constandse

dat daarover nog gehouden wordt, bekrachtigd zal worden. En het vermoedelijke gevolg mag dan zijn, dat het NAS uit elkaar valt, in twee deelen gesplitst wordt. —

Dat zal dus het resultaat zijn van het treden der „kommunisten“ in de Vakbeweging in ons land. Niet revolutioneering der vakbeweging van binnen uit, maar vernietiging, van de snijpering. Niet, dat ons dit spijt. Sympatiseer ik met de Klasse-dicta-gevoelen wij evenmin voor deze vakverenigings-richting, als voor eenige andere. Maar aldoonlijke actie, omdat zij het Individu boven wordt, sneller dan wij gedacht hadden en de Klasse wil verheffen.

Wij zeggen: de Revolutie is het vernietigen van de Kapitalistische Staat, die niet alleen bedat het werken van communisten in de vakbeweging geen resultaat oplevert! Want een gunsuit: scholen, kerken, de pers, politie, gevangensresultaat is het toch zeker niet: blijven zittingen, het leger, burgerwachten, thans ook met een betekenissloos „kommunistisch“ vanuit de vakverenigingen en de parlementaire verenigingetje, terwijl de rest weggelopen partijen.

De Revolutie is verder: de onteigening en bewijzen, dat deze, op zichzelf al verkeerde taktiek der C.P., bovendien in de practijk niet ugevoerd kan worden. —

Dus: de C.P. heeft de propaganda voor het sovjetsysteem, dat is die voor het revolutionaire proletariaat de nieuwe revolutionaire organen: bedrijfsraden-stelsel, geheel laten vallen voor de Komm. Arb.organisaties en de Algemeene taktiek, om — b. v. door middel van cellen Arb.-Bond, noodig. En moet het instellen de de in vorm en wezen verouderde vakvereeniging te heroveren. Het laatste is falikant tegeen de Klasse-dictatuur, het Roode Klasse (geen partij-) gelingen te heroveren. Het laatste is falikant tegeen de Klasse-dictatuur, het Roode Klasse (geen partij-) gelingen te heroveren. Het laatste is falikant tegeen de Klasse-dictatuur, het Roode Klasse (geen partij-) gelingen te heroveren.

De S.A.J.O.-Alarm-anarchisten zijn daar alvereeniging leeg en alleen de communistische cellen blijven over. Ze staan weer alleen; dan hun Solidariteit te eischen voor die groote zijn weer net zoo ver als in het begin! Men grootsche taak, in de individualistische gedach- hebben, zullen ze niet hebben, want de kruinbracht hebben.

die overblijft, zal geen vakvereniging te noemen zijn. En het goede, wat ze hadden moeten doen: zij op: de klein-burgerlijke, „vredelievende“, het revolutionair-bedrijfsraden-stelsel propageerde. Op de passiviteit! Alles dus weggegooide arbeid, n sultaat van een politiek, die niet bedacht was het is alles negatief. Anti-militarisme, anti-munitieaanmaak-isme, het bereiken der politieke idealen van het gehe bewulite proletariaat, maar een politiek, die een beperkt doel nastreefde.

Onder een naargeestige episode in het leven der C.P. en in dat van de Nederlandsche Vakbeweging, zullen we spoedig een slotstreek kunnen zetten. Doch daar komt het proletariaat militiek, wie bepaald wat er wel en niet in de verder mee. — Elk eerlijk, denkend proletariet moet? Zijn het de leden tesamen?

Neen, juist als bij de oude organisaties is het één individu dat het doet, in dit geval; Constandse.

Hij, Constandse de „anti-bons“, bedankt in No. 12 van Alarm, „zijn“ colporteurs en medewerkers, hij deelt louterkransen uit.

De autonomie, de alleenheerschappij van de leider is weer hersteld.

Hun overige leuzen komen daarmede dan ook volkomen overeen. Ze zijn immers: (men zie Alarm No. 12) „tegen een massa die zou trachten de individuen te overheerschen, voor den persoonlijk opstand, voor den persoonlijk vrijheid, voor de bezetting der bedrijven door enkelingen en groepen.“ (Bezetting der bedrijven door enkelingen?, de enkeling Constandse zal eerstdaags een bedrijf waar tweeduizend man werken, bezetten. Gaat dat zien. Gaat dat zien. Nog nooit vertoond.)

Het gevolg, lezer?: de solidariteit en de opoffering van het individu voor de klasse, wordt afgezworen, de consequentie is verraad aan de proletarische revolutie.

Reeds kan men lezen in Alarm No. 11, dat de actie van de reactionnaire boeren „een stap in de goede richting“, is „omdat het gaat tegen de wettelijke tijd in“, en in No. 10: „de Anarchie is onverenigbaar, ook met de dictatuur der klassebewuste arbeiders over de anderen, zelfs indien het in het belang der anderen ware.“ (Proost.)

Reeds bestaat er een brochure van die richting: „Nieuwe Proletarische Moraal“, waarin gepropageerd wordt: sabotage en onderkruiperij bij internationale loonsstrijd.

En zij, lezers, zij de geestverwanten van Kooyman en v. d. Linde, zij zijn de besten onder de Anarchisten.

Het Anarchisme is voor de Revolutie verloren! Ook de jongeren kunnen blijkbaar, trots hun revolutionair willen, niet mee.

Jonge proletariers, die willen wat wij willen, versterkt onze rijen!

Colly en Wijnkoop.

Colly en Wijnkoop zijn kwade vrienden geworden en de eerste vond het ook noodig, dat coram populo te demonstreeren. Een gelegenheid was gauw gevonden: Wijnkoop deed een voorstel, om aan de werklozen een extra Paaschuitkeering te geven. (Den laatsten tijd wordt al f 110.000 per week aan crisis-werklozen uitgekeerd, zooals wij hierbij hoorden van wethouder Vos). „Hij meent er niets van en hij doet voor de arbeiders niets; — allemaal verkiezingsparade“, zei Julianus de Afvallige toen...

Hoe kan iemand toch opens iets ontdekken! Wijnkoop koos de wijsste partij en gaf geen antwoord. De heer Colly is gerooierd als lid der C. P.

En Wijnkoop ging in het veilige midden van een aantal vrienden naar huis.

— De knokploeg als escorte, zoo werd er op straat zeer hoorbaar gefluisterd...

Nadat bovenstaand stukje in't Handelsblad was verschenen, heeft zich een landelijke oppositie gevormd het: „Comité voor de 3e Int.“

Het bleek dus niet alleen een zaakje Colly-Wijnkoop te zijn. Er zijnt intuschen alleen in A'dam reeds 40 leden „geroeverd“.

In wezen is er echter tuschen de comités en Wijnkoop c. s. geen verschil. Beiden willen zij een partij die wat meer radicaal dan de S.D.A.P. voor hervormingen opkomt. Ze

willen beiden op deze manier het proletariaat achter zich krijgen om daarna, als ze zelf dus ook een „macht“ zijn, tesamen met de leiders van de S.D.A.P., zelf de Kapitalistische regeringsfuncties in handen nemen; dit heet dan „Arbeiderregering“. Wijnkoop wil daarvoor, eenzijdig de „vriend“ blijven van de revolutionairen, anderzijds de vriend worden van de S.D.A.P.

En ook alleen op deze grondslag van de gemeenste gelegenheidspolitiek (het bekende opportunisme van alle sociaal-veraders) is een zogenoemde Communistische Partij, met aan het hoofd eenige absolute machten, in dit land mogelijk.

De oppositie wil direct, in navolging van de groote partijen der 3e Int., haar stempel drukken op elke arbeidersstrijd, en een massapartij. Wijnkoop wil heerscher blijven en wacht daarom liever zijn beurt af.

Men ziet een principieel verschil is er niet. Ook de 3e Int. zal dit zeggen en is: Wijnkoop gelijk geven. Hij kan daaromtrent rustig slapen.

Ook wat hun politiek tot heden betreft zijn de aanhangers van het comite even zulke veraders als Wijnkoop.

Want wat hebben de Heeren en Dames gedaan tegen 't schofterige optreden van Wijnkoop tegen onze kameraden: Gorter, Luteaan, Geerts en anderen? Ze hebben deze schofterijen geseund.

Nu, „stippen“, in manifesten ze deze zaken aan, omdat ze zelf ruzie met dat heerschap hebben.

Toen, hielpen zij ze mee doodzwijgen.

Nu, schreeuwen zij dat er ook vroeger „voorgedragingen“, enz. gehouden zijn, daarmee erkennende dat ze vroeger, toen het ging tegen de Roode Vaan-oppositie, daaraan hebben meegedaan. En, als ze het spoedig met Wijnkoop weer „eens“ zijn, dan doen ze er weer aan mee.

Ziedaar, lezers het portret van het Comité!

Aan die Zaaierleden wiën het nog ernst is met het Communisme!

Kameraden!

Julie krijgt heden 't zelfde manifest als verleden jaar. Waarom? ...

Omdat het nog volkomen toepasselijk is. De toestand van de „Zaaier“ is sindsdien niet verbeterd, maar is nog slechter geworden.

De Communistische propaganda en opvoeding door middel van leerrijke vergaderingen met een gezonde discussie, heeft plaats gemaakt voor „propaganda — feestavonden“, met tooncelstukjes, mondharmonica's en gezellige causerieën. Revolutionaire opvoeding — en voorlichting in de krant wordt vervangen door miselijk burgerlijke, weec, sentimentele artikeltjes; waarnaast persoonsvereering voor mannen die in gouden zalen spreken (zie het artikel over Lenin) de plaats inneemt van een verslag over het gesprokene.

Een wezenlijk onderscheid met de A.J.C. bestaat niet meer. Deze doet dit alles alleen „deftiger en geleerder“.

De Zaaier-leiding die dit heel goed weet, wil dan ook een „Eenhedsfront“, met de A.J.C. Afd. A'dam gaat op ons aanbod:

Openbare Debatvergadering niet in.

*) Dit manifest werd verspreid op het Paaschcongres van de Zaaier. Het was afgedrukt op de achterkant van de „Open brief aan de Zaaierleden.“ (Zie Baanbreker No. 3).

De leiding ontwijkt een debat. En zij heeft gelijk. Want zij voelt zich schuldig. Zeer schuldig

Kameraden als het jullie ernst is met de proletarische zaak, moet jullie hen bestrijden!!!

Al strijdende zul je tot ons komen. Ook onze krant en brochures zullen je helpen, zullen je de weg wijzen.

Komm. Arb. Jeugdgroep.

Mededeelingen.

Voor de 2e jaargang is het REDACTIE- en ADMINISTRATIE-ADRES: Vrolikstraat 229, Amsterdam.

De nieuwe Redactie zal zich tot taak stellen, aan de jonge Proletariërs de Kommunistische Arbeiders taktiek zoo duidelijk mogelijk uiteen te zetten, het Zelfbewustzijn zowel naar binnen als naar buiten te bevorderen.

Zij zal meedoogenloos het Reformisme en Opportunisme eenerzijds, het schijn-Radicalisme anderzijds, bestrijden, en hoopt bij deze moeilijke taak wederom op de steun van vele makkers te kunnen rekenen.

De Abonnementsprijs blijft voor deze jaargang 70 cents. We verwachten nu spoedig postwissels van de abonnees en rekenen op eenige financiële steun van de sympathiseerenden.

Abonnances die de eerste jrg. nog niet betaald hebben sturen ons dus minimum: 1 gulden 40 cents.

Het Secretariaat van de K.A.J.-groep wat tevens als Inlichtingenbureau dienst doet is thans gevestigd bij:

B. Hillesum, Vrolikstraat 271, A'dam.

Over de Komm. Arbeiderstaktiek in dit Land.

In het artikel over de K.A.P.N. in No. 6, merkten wij op dat de K.A.P. 'ers zich te weinig bezig houden met de taktiek die in het land gevolgd moet worden.

De oorzaak daarvan is de meening dat de K.A.P.N. nu zij aangesloten is bij de Komm. Arb.-Internationale, precies hetzelfde moet doen als de bij de K.A.I. aangesloten Duitse partij, de z. g. „Essensche“. Ook wij, de K.A.J.'ers kwamen, gedreven door den wil van Internationale aaneensluiting, direct op voor de K.A.I. (zie No. 2 eerste jrg. waarin wij een manifest schreven voor de K.A.I.), echter wilden een zelfstandig oordeel vellen over de splitsing in de K.A.P.D. in een Berlijnsche en Essensche richting, en noodigden voorstanders van beide groepen uit hun standpunt uiteen te zetten. Wij bleven voorstanders van de K.A.I., maar besloten in tegenstelling met de partij, op te komen voor de wedervereeniging. Wij gingen verder en leering trekkend uit het voorbeeld van Moscou (leering die Gorter samengevat heeft als: „je taktiek baseeren op de Klassenverhoudingen van het land waarin je strijdt“), waren wij maar niet genoeglijk tevreden met de thesen, de programapunten van de K.A.I., en wachtende op de „eindstrijd“, maar voortbouwende op de **Algemeene** grondslag die de thesen bied, probeerden wij de taktiek voor dit land te bepalen.

Zijn wij niet ten volle geslaagd (men leze ons standpunt na inzake: stakingen, solidariteit bij Internationale loonstrijd, 't fascisme, de werk-

loozenbeweging, jeugd, opbouw der K.A.-organisatie), de K.A.P.N. heeft „t laatste jaar noch in haar orgaan noch in haar optreden naar buiten, in dien zin iets gedaan. De gelegenheden om het zelfbewustzijn der arbeiders (ook in de partij), te bevorderen zijn schandelijk verwaarloosd. Wij noemen als voorbeeld: de strijd in de textielbranche, de gemeenteraadsverkiezingen, de werklozenbeweging.

De partij bloed dood aan haar hersensschim en spootbeeld „reformistisch Berlijn“. De krant wordt gevuld met; „reformistisch Berlijn“ de afdeelingen winden zich op over „reformistisch“ Berlijn.

Voorlichting is noodig, objectieve voorlichting over deze zaken!

Maar dan niet stilblijven staan, maar een weg gebaad aan het Nederl. Proletariaat, kameraden, K.A.P.'ers.

Het Nederl. Kapitaal is nog sterk. Het Proletariaat door het geloof aan de democratie nog zeer zwak. Zijn Strijdlust, zijn solidariteitsgeveel, zijn zelfbewustzijn moet opgevoerd worden. Kan dit alleen door onze woorden? — Neen, niet waar? De **Strijd zelf** moet hem leeren, en in die Strijd onze propaganda.

Het Proletariaat moet dus Strijden, niet passief blijven!

Welnu dan is ook onze voorloopige taak: de Strijd mede helpen ontketen, breeder te maken op te stuwen op hooger plan te brengen waar dit kan.

Dit is de grondslag voor een Kommunistische Arbeidersbeweging in dit land.

Het is moeilijk kameraden, en ook gevaarlijk wij geven het direct toe. Maar wat wilt ge dan? Ondergaan als K.A.P.? Zoo ja, wees dan tevreden met het stelletje thesen wat man in Duitschland voor je makt, zeg dan maar: doodscrisis, A.A.U., en K.A.I. en herkauw dat maar steeds en — — — de K.A.P.N. heeft historisch afgedaan.

K.A.P.'ers, nog is het tijd! Gebruik „Essen“ niet als het koord waarmee je jezelf wurgt, maar maak de K.A.P.N. tot een waardig lid der K.A.I., doordat man voor man, vrouw voor vrouw, de taktiek bepalen kan van geval tot geval, in elke situatie.

De Kommunistische Arbeiders Internationale heeft geen dooie, maar Levende, Werkelijk Strijdende Partijen noodig. Dan pas kan zij de Leidster zijn van de Wereldrevolutie!!

Halfjaarsverslag der Komm. Arb. Jeugd.

Het gering aantal leden in aanmerking genomen mag het laatste halfjaar van het bestaan der K.A.J. groep, wat het werken der leden betreft, gerust goed genoemd worden. Dat wij nog steeds een kleine groep zijn is begrijpelijk. Ook de jongere arbeiders hebben nog niet leeren inzien dat de vakverenigingen en de parlementaire partijen hun schouders zetten onder het ineestortende gebouw dat Kapitalisme heet. Het zal echter niet helpen. De Heeren burgerlijke economen en diplomaten komen op hun conferenties geen stap verder. Het verrottingsproces grijpt snel om zich heen.

Op het Wereldproletariaat rust een groote, moeilijke en opofferende taak; de Menschheid te redden door middel der Sociale Revolutie. Wij moeten het toeroepen: vormt daarvoor Revolutionair Bedrijfsorganisaties en werpt alle hervormingsgezindheid van je af.

Werkenden en Werkeloozen, Jongeren en ouderen

vereenigt je in den Strijd.

Voor de Klasse-Dictatur van het Proletariaat!

De K.A.J. hield ongeveer 2 h. h.-en 2 cursusverg. per maand. Onze propagandakart met goed korte oproepen werd bij de Zaterdag-straatcolportage meermalen gebruikt. Er werd geregeld op vergaderingen gecolporteerd en was mogelijk gedebatteerd.

Elk nummer van „De Baanbreker“ wordt h. h. verg. behandeld, artikel voor artikel besproken, zoodat gezegd kan worden dat het werkelijk de krant van de groep, en niet van enkele leden is.

Onze cursusverg. hadden o. a. tot onderwerp: Jeugd en Partij, Geschillen K.A.P.D., de K.A.I. de Russische Revolutie, Valuta-vraagstuk, bezetting Roergebied.

In samenwerking met afd. A'dam van de K.A.P. belegden we het laatste halfjaar 3 Openbare verg. die (in verband met de eischen der onze sprekers aan de toehoorders stellen, n. hun hersenen duchtig te laten werken, en waarvoor velen nog van ons wegblijven) goed geslaagd mogen heeten.

„De Zaaier“, werd door ons een debatvergadering aangeboden, maar, bang voor de invloed van onze critiek en ons standpunt op haar leden weigerde zij daar op in te gaan.

Voor de volgende periode staan zeer vele cursusvergaderingen op het programma, vele brochures zullen besproken worden en het optreden naar buiten met meer energie nog worden aangepakt.

Wellicht heeft de K.A.J. nog een groot taak te vervullen.

Volhouden is het parool!

Voorwaarts op den weg die wij, jonge revolutionairen hebben ingeslagen, en eens zal de Wereld in Licht gehuld zijn.

Onze Propaganda.

Evenals het vorig jaar bij de kamerverkiezingen, nam de K.A.J. groep het initiatief tot het beleggen van een anti-verkiezingsvergadering. Nu op Kattenburg. Bij gebrek aan geld om manifesten te laten drukken, hectografeerden wij ruim 1000 oproepen. Gewapend met deze en een groot bord, trokken wij met enkele K.A.P.'ers naar Kattenburg, waar wij door uitroepen als: „Weg met de Schijndemocratie, op voor de Klasse-dictatuur“, de belangstelling trokken.

Op de verg. waar Luteraan het verscheidene niteen zette tusschen het anti-parlementarisme van ons en dat van de Anarchisten, waren slechts weinige arbeiders.

De propaganda is daarom toch niet voor niets geweest.

Er is ook weder een aanvang gemaakt met de marktpropaganda op het Dapperplein. Driemakkers spraken om beurten, terwijl de andere colporteerden. Interruptions van sommige, der vele toehoorders, gaven van belangstelling in het behandelde (Belgische Staking, Facisme, Verkiezingen) blijk.

Ook het feit dat, lang nadat wij waren gecindigd, velen nog naboomden, toont dat wij op deze wijze goed werk verrichten. Ook andere markten krijgen geregeld zoo hun beurt.

De Secr. der K.A.J.

2 e Jaargang

ZELF DENKEN — ZELF HANDELEN

No. 2

DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres
VROLIKSTRAAT 271³ — AMSTERDAM

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5-cent

Aan de Jonge Arbeiders der Geheele Wereld!

De honger, de nood, de ellende neemt toe. Brutaler en drukkender wordt in alle landen de uitbuiting van de jongen en volwassen proletariërs. Overal waar het Kapitaal z'n begeerte klauwen uitgestrekt heeft, waar een kleine groep van uitbuiters de breede massa van het arbeidende Volk voor hun overvloedige diensten verrichten laat, vertoonen zich ook de vervalverschijningen van deze maatschappij, gaat het burgerlyke winstmaaksysteem aan zyn tegenstellingen ten gronde.

De stryd om de afzet-markten, deze reusachtige concurrentie stryd van den Wereldoorlog was de stoot tot de ineensstorting van het Kapitalisme. Een ontzettende massa producten en machines werden vernietigd. De gesamenlyke Wereldproductie is met de helft achteruitgegaan. De internationale uitbuitersklasse is onmachtig de ineengestorte maatschappij weder te herstellen. Het eenige doel van het internationale Kapitaal is nog zyn levensduur en daardoor zyn winst, zo lang mogelyk te verzekeren.

Dit kan echter alleen op kosten van de jongere en oudere arbeiders geschieden. Loonvermindering, stilleging der bedryven, halve dagen werken dan weer overwerk, is aan de orde van den dag.

In deze noodlotige toestand wordt het proletariaat meer nog dan vroeger: verraden. De Bourgeoisie gebruikt overal de „leiders“ en de „vertegenwoordigers“ der arbeiders, om de massa's die tegen de volledige verelending in opstand komen, voor altyd te kunnen neerslaan. Militairen en politie arm in arm met de vakverenigings- en parlementairepartyleiders, hebben in de landen waar een revolutionnaire beweging was, deze in stroomen van bloed verstikt.

Het internationale jeugdproletariaat, als het levendigste en revolutionairste deel van het gezamenlyke proletariaat heeft thans:

Vast te stellen, dat het Kapitalisme onvoorwaardelyk ten gronde gaat, en dat, als het proletariaat niet onder de puinhoopen begraven wil worden, het de stryd op moet nemen voor de heerschappij van hen zelve, voor de Dictatur van het proletariaat!

Om het gansche proletariaat deze weg te toonen is het noodig, het ware karakter van de oude organisaties en leiders bloot te leggen en daar tegen te stryden.

Geen redegekevel in het parlement, geen loonstryd van de vakverenigingen kan meer helpen, alleen de proletarische revolutie brengt redding!

Niet alleen stryd tegen de Verraders die in 1914, in het belang der Bourgeoisie de proletariërs de oorlog in jaagden en de dood van miljoenen

jonge arbeiders op hun geweten hebben, de 2e Intern., de Intern. Vakverbonden en de Socialistischen Jeugd-Intern., die dit alles goedkeurt, maar ook de scherpste stryd tegen de organisaties die met revolutionnaire frasen, het proletariaat aan de Bourgeoisie verkoopen. De Kommunistische Intern. en Jeugd-Intern., die nog voor eenige jaren riepen: „Schiet neer de Nationalistische verraders. Rukt de grenspalen uit. De arbeiders hebben geen Vaderland“, en die thans met dezelfde verraders, de moordenaars van Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg, tesamen optrekken: „ter redding van het vaderland en van de vakverenigingen“.

Tegenover dit verrad, tegenover de vakverenigingen en de parlementaire partijen, tegenover het nationaal en internationaal in geweldige trusts tesamen gesloten Kapitaal, is de aaneensluiting van het Internationale proletariaat noodzakelyk:

In de bedryven, in de plaatsen der uitbuiting zelf, waar Kapitaal en arbeid het scherpst tegenoverelkaar staan. Als klasse in de bedryven tesamen gesloten, zonder onderscheid van Beroep, Ouderdom of geslacht, geheel op zyn eigen kracht aangewezen, zal het proletariaat, door de Raden het Kapitalisme den doodsteek toebrengen en het Kommunisme opbouwen.

Daarom, jonge arbeiders der geheele Wereld, sluit je aaneen in het revolutionnaire klasse-front aller uitgebuitenen, neemt den onverbiddelelyke stryd op:

Tegen het Internationale Kapitaal!
Tegen de openlyke handlangers der bourgeoisie!
De 2e Intern., de Intern. Vakverbonden, de Socialistische Jeugdintern., en hare afdeelingen!
Tegen verkaptte Vyanden van het proletariaat,
De nationalistische 3e Intern. en de „Komm.“ Jeugdintern.
Tegen elke halfheid en elk compromis!
Voor de aaneensluiting van alle revolutionnaire arbeiders
Op de gronslag van het bedryf!
Voor den revolutionnaire compromislozen klassestryd,
Met het eenige doel:

Dictatur van het proletariaat, kommunisme!

Kommunistische Arbeiders Jeugd Duitschland
(K. A. J. D.)

Kommunistische Arbeiders Jeugd Nederland
(K. A. J. N.)

Kommunist-Patriotten of de Leiders der K. P. D.

Niets bindt de Kommunist aan z'n natie, z'n vaderland. Nationale grenzen hebben slechts in zooverre beteekenis voor de Kommunist, als door de verschillende staat van ontwikkeling in de Wereld, er ook een verschillende strydwijze noodig is. In Rusland, b. v., een boerenland een andere taktiek, dan in Duitschland en Engeland waar de industriële ontwikkeling, tot de in het kapitalisme, hoogs! mogelyke bloei gekomen is.

De Kommunist zegt: Het is in't belang van den nationalen uitbuiters, dat het proletariaat vecht

voor „zyn“ natie. Een arbeider heeft geen vaderland.

Zoo ook in Duitschland.

De Fransche Kapitalisten willen het bankroet hunner vereeniging, de Staat, voorkomen door het Duitsche kolengebied te vereenigen met hun hoogovengebied en houden de Roerstreek voor dit doel bezet.

Voor de Duitse Staat zou dit echter de volkomen inzinking beteekenen. Daarom eischen dus de Duitse Kapitalisten leidelyk verzet. De arbeiders echter hebben daar niet het minste belang by. Immers de uitbuiting door de Duitse Kapitalisten is toch even zwaar als die door de Franschen.

De K. A. P. D. en de K. A. J. D. zeggen dan ook: niet optreden voor het belang van je uitbuiters, maar stryd in Duitschland en in Frankryk voor de dictatuur over de uitbuiters.

Bekend is het feit dat het N.V.V. de belangen der Duitse Bourgeoisie steunt door haar geldzendingen. Echter ook de sterkste sectie van de 3e Intern. de K. P. D. verleent nog een betere steun aan de Duitse Bourgeoisie. En de Heeren Wynkoop c. s. evenals de jongeren juichen dit optreden toe.

Wy veronderstellen dat onze lezers de val van de 3e Intern. en hare oorzaken bekend zyn en geven dus alleen de speziaal „duitsche“ oorzaken op van dit optreden der K. P. D.